

danne, som angaar Understøttelser, Love, som er givet før Krigstiden, før Pengene gik saa stærkt ned i Værdi, har man utvivlsonst maattet tage Hensyn til denne Omstændighed, saa at Lovens Bogstav ikke fuldt ud har kunnet holdes. Bestemmelsen om de 180 Kr. stammer jo helt fra 1913 og svarer slet ikke til Pengenes Værdi nu. Hvis den højtærede Minister vil holde paa, at denne Bestemmelse absolut skal overholdes, maa Loven revideres paa det Punkt, ellers er den ikke til at arbejde med.

Den højtærede Indenrigsminister spurgte mig, om jeg troede, at de, der kommer til Hjælpekasserne og bliver afvist, vil blive nødt til at henvende sig til Fattigvæsenet. Ja, det ikke blot tror jeg, men det ved jeg. Jeg har været Formand for Fattigudvalget i Kolding i 15 Aar og har haft meget sørgelige Erfaringer paa dette Omraade; naar Folk har henvendt sig til Hjælpekassen og ikke har kunnet faa tilstrækkeligt her, har de været nødt til at gaa til Fattigvæsenet, og Fattigvæsenet skulde jo hjælpe dem. Den højtærede Minister talte om Københavns Kommune; jeg mener, at denne Kommune har handlet overmaade human ved saa vidt muligt at støtte de arbejdsløse gennem Hjælpekasserne. Og den har ikke blot været human overfor de arbejdsløse, men den har været hensynsfuld overfor Landkommunerne, hvorfra jo en stor Del af dem, der har faaet Hjælpen, er indvandret til København, thi hvis disse Mennesker havde faaet Hjælp fra Fattigvæsenet i Stedet for fra Hjælpekassen, vilde jo de Kommuner, hvor de er hjemmehørende, være kommet til at betale i det mindste de tre Fjerdedele.

Den højtærede Ministers Omtale af Aldersrenteloven forbavser mig i ikke ringe Grad. Jeg har læst en Fortolkning, den højtærede Minister har givet af den Bestemmelse, at man fra Hjælpekassen kan yde Hjælp til en Ægtefælle, som ikke var aldersrenteberettiget, selv om den anden Ægtefælle fik Aldersrente. Jeg har glædet mig over denne Fortolkning, men nu siger den højtærede Minister, at Hjælpen kan ikke være vedvarende; det vil altsaa betyde, at hvis der er et Ægtepar, hvor f. Eks. Manden er fyldt 65 og altsaa aldersrenteberettiget, men Konen er f. Eks. 55, og de har 3—4 Børn og ikke er i Stand til at klare sig, skal den Familie uvægerlig henvises til Fattigvæsenet. Dette beklager jeg i allerhøjeste Grad.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Trier har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Det er ikke første Gang, der her i Tinget forhandles om Rammerne for Hjælpekasseloven, og jeg tror, at saa længe vi beholder en Hjælpekasselov, der er formuleret som den nuværende, vil de to Grupper i Salen hævde, at man holder sig indenfor Hjælpekasselovens Rammer, og nogle andre hævde, at man overskrider dem. Jeg vil kun nævne det ene Eksempel med de 180 Kr., som den højtærede Minister slog fast som et Dogme, og i den Anledning sige, at der staar i samme Paragraf i Loven: hvor ikke særlige Tilfælde foreligger. Naar man formulerer en Lovbestemmelse saaledes og overlader det til Hjælpekassens Bestyrelse at afgøre, om der foreligger et særligt Tilfælde eller ikke, ja, saa er Lovgivningsmagten selv Skyld i, at der evig og altid kommer Strid om, hvordan Lovens Rammer er. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Rammer, men kun stille den højtærede Minister det Spørgsmaal: Hvad har egentlig denne Diskussion om Rammerne at gøre med det foreliggende Lovforslag? Ministeren nedsætter Tilskuddet til Hjælpekasserne udtrykkelig ud fra det Synspunkt, at Rammerne overskrides. Men er det ikke for Smed at rette Bager? De ædle, sparsommelige Landkommuner, som nøjagtig overholder den Fortolkning af Hjælpekasseloven, som Ministeren giver, dem vil det gaa ud over, de vil faa mindre Tilskud, fordi dette Sodoma, dette socialistiske København, har overskredet Rammerne for Hjælpekasseloven. Hvis Ministeren vilde sige: Den Hjælpekasse, der nøje overholder Hjælpekasselovens Rammer, skal der sikres en Trediedel, men saadanne forfærdelige Kommuner som København skal have langt mindre — ja, saa var der Logik i at gaa til en Nedsættelse, men i dette Øjeblik er der end ikke Logik i at gaa med til Nedsættelsen, thi det vil gaa ud over de stakkels sparsommelige og overhumane Landkommuner.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen ved jo, at i Henhold til Aldersrenteloven kan der ikke ydes Aldersrentenydere Hjælpekassehjælp, og det Spørgsmaal, der har været rettet til Indenrigsministeriet i denne Forbindelse, er da det, om en Ægtefælle, som ikke har Adgang til Aldersrente, kan faa Hjælpekassehjælp, selv om den anden